

AANGENOMEN TEKSTEN

P9_TA(2020)0378

EU-strategie voor de veiligheidsunie

Resolutie van het Europees Parlement van 17 december 2020 over de EU-strategie voor de veiligheidsunie (2020/2791(RSP))

Het Europees Parlement,

- gezien het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU), met name de artikelen 2 en 3, en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU), met name de artikelen 4, 16, 67, 70-72, 75, 82-87 en 88,
- gezien het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, en met name de artikelen 6, 7, 8, 11, 14, 21 en 24,
- gezien de mededeling van de Commissie van 24 juli 2020 over de EU-strategie voor de veiligheidsunie (COM(2020)0605),
- gezien de mededeling van de Commissie van 24 juli 2020 over EU-strategie voor doeltreffender bestrijding van seksueel misbruik van kinderen (COM(2020)0607),
- gezien de mededeling van de Commissie van 24 juli 2020 over het EU-actieplan 2020-2025 inzake illegale vuurwapenhandel (COM(2020)0608),
- gezien de mededeling van de Commissie van 24 juli 2020 over de EU-agenda en het EU-actieplan inzake drugs voor 2021-2025 (COM(2020)0606),
- gezien de mededeling van de Commissie van 9 december 2020 getiteld “A Counter-Terrorism Agenda for the EU: Anticipate, Prevent, Protect, Respond [Een terrorismebestrijdingsagenda voor de EU: anticiperen, voorkomen, beschermen en reageren]” (COM(2020)0795),
- gezien zijn resolutie van 19 september 2019 over de stand van zaken ten aanzien van de tenuitvoerlegging van de antiwitwaswetgeving van de Unie¹,
- gezien zijn resolutie van 10 juli 2020 over een alomvattend EU-beleid voor de preventie van witwassen en financieren van terrorisme – Actieplan van de Commissie en andere

¹ Aangenomen teksten, P9_TA(2019)0022.

recente ontwikkelingen¹,

- gezien zijn resolutie van 12 december 2018 over conclusies en aanbevelingen van de Bijzondere Commissie terrorisme²,
 - gezien zijn resolutie van 19 september 2019 over het belang van Europese herinnering voor de toekomst van Europa³,
 - gezien zijn resolutie van 19 juni 2020 over de antiracismedemonstraties na de dood van George Floyd⁴,
 - gezien zijn resolutie van 26 november 2019 over kinderrechten naar aanleiding van het dertigjarig bestaan van het VN-Verdrag inzake de rechten van het kind⁵,
 - gezien het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie (HvJ-EU) van 6 oktober 2020 in de gevoegde zaken C-511/18 Quadrature du Net e.a., C-512/18 French Data Network e.a. en C-520/18 Ordre des barreaux francophones en germanophone e.a.,
 - gezien de jurisprudentie van het Hof van Justitie over grootschalige controle en gegevensbewaring,
 - gezien de mededeling van de Commissie van 12 september 2018 getiteld “Een Europa dat bescherming biedt: een initiatief om de bevoegdheden van het Europees Openbaar Ministerie uit te breiden tot grensoverschrijdende terroristische misdrijven” (COM(2018)0641),
 - gezien de recente verslagen van Europol⁶,
 - gezien artikel 132, lid 2, van zijn Reglement,
 - gezien de ontwerpresolutie van de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken,
- A. overwegende dat het veiligheidsbeleid van de Unie gebaseerd moet zijn op de waarden waarop de EU is gegrondvest en verankerd zijn in artikel 2 VEU, zoals de beginselen van democratie, individuele vrijheden en de rechtsstaat, en het Handvest van de grondrechten; overwegende dat het recht op veiligheid zoals vastgelegd in artikel 6 van het Handvest verwijst naar veiligheid in het kader van onredelijke aanhoudingen, huiszoekingen en andere vormen van overheidsoptreden; overwegende dat het Europese project berust op het idee van een open samenleving; overwegende dat beperkingen van de uitoefening van deze erkende rechten en vrijheden bij wet moeten worden vastgesteld en de wezenlijke inhoud van die rechten en vrijheden moeten eerbiedigen;

¹ Aangenomen teksten, P9_TA(2020)0204.

² PB C 388 van 13.11.2020, blz. 42.

³ Aangenomen teksten, P9_TA(2019)0021.

⁴ Aangenomen teksten, P9_TA(2020)0173.

⁵ Aangenomen teksten, P9_TA(2019)0066.

⁶ European Union Terrorism Situation and Trend Report (TE-SAT) 2020, gepubliceerd op 23 juni 2020; Internet Organised Crime Threat Assessment (IOCTA) 2020, gepubliceerd op 5 oktober 2020; “Exploiting isolation: Offenders and victims of online child sexual abuse during the Covid-19 pandemic”, gepubliceerd op 19 juni 2020.

overwegende dat er, met inachtneming van het evenredigheidsbeginsel, slechts beperkingen kunnen worden opgelegd indien die noodzakelijk zijn en daadwerkelijk beantwoorden aan door de Unie erkende doelstellingen van algemeen belang of aan de noodzaak om de rechten en vrijheden van anderen te beschermen;

- B. overwegende dat de nieuwe EU-strategie voor de veiligheidsunie op passende wijze moet inspelen op bestaande en nieuwe uitdagingen in een snel veranderend landschap van bedreigingen voor de Europese veiligheid; overwegende dat de Commissie cybercriminaliteit, waaronder identiteitsdiefstal, cyberveiligheid, hybride dreigingen, desinformatie, terroristische aanslagen en georganiseerde criminaliteit, uiteenlopend van mensenhandel tot handel in vuurwapens en drugshandel, en financiële, economische en milieucriminaliteit, als de belangrijkste uitdagingen heeft aangemerkt;
- C. overwegende dat het aantal terreuraanslagen in de EU in 2019 is afgenomen, maar dat de EU recentelijk getuige is geweest van nieuwe terreuraanslagen; overwegende dat verschillende aanslagen van rechtse extremisten niet officieel als terreuraanslagen werden erkend¹; overwegende dat de dreiging van het jihadterrorisme groot blijft en overwegende dat de dreiging van rechts terrorisme de afgelopen jaren aan het toenemen is; overwegende dat de dreiging van links terrorisme zich in sommige lidstaten blijft manifesteren; overwegende dat terrorisme in al zijn vormen en uitingen moet worden veroordeeld en aangepakt; overwegende dat het internet een van de instrumenten is die terroristische organisaties het meest gebruiken om terroristische inhoud te verspreiden², nieuwe leden aan te werven en tot geweld aan te zetten;
- D. overwegende dat volgens een op 30 september 2020 gepubliceerd verslag van de Commissie³ melding is gemaakt van grote tekortkomingen in de meeste lidstaten bij de tenuitvoerlegging van Richtlijn (EU) 2017/541⁴;
- E. overwegende dat nieuwe vormen van georganiseerde criminaliteit in Europa de kop blijven opsteken, waarbij veranderende maatschappelijke kwetsbaarheden worden benut en de meeste criminele organisaties betrokken zijn bij meerdere criminele activiteiten; overwegende dat de winsten van criminele organisaties in de EU worden geschat op 110 miljard EUR per jaar, maar dat slechts ongeveer 1 procent van die winsten wordt geconfisqueerd⁵; overwegende dat er een sterk verband bestaat tussen georganiseerde criminaliteit en corruptie;
- F. overwegende dat de Commissie in 2019 inbreukprocedures heeft ingeleid tegen 23 lidstaten wegens niet-naleving van Richtlijn 2011/93/EU van 13 december 2011 ter bestrijding van seksueel misbruik en seksuele uitbuiting van kinderen en kinderpornografie⁶; overwegende dat de lidstaten vooruitgang hebben geboekt bij de tenuitvoerlegging van de richtlijn maar dat er nog steeds uitdagingen zijn, met name wat betreft preventie, strafwetgeving, en bescherming van, ondersteuning aan en bijstand

¹ Europol, TE-SAT 2020, blz. 66.

² Gebaseerd op Europol, TE-SAT 2020, blz. 24.

³ Verslag van de Commissie van 30 september 2020 op basis van artikel 29, lid 1, van Richtlijn (EU) 2017/541 van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2017 inzake terrorismebestrijding (COM(2020)0619),

⁴ PB L 88 van 31.3.2017, blz. 6.

⁵ De EU-strategie voor de veiligheidsunie, blz. 19.

⁶ PB L 335 van 17.12.2011, blz. 1.

voor slachtoffers; overwegende dat seksuele dwang en afpersing van kinderen op basis van door kinderen zelf geproduceerd expliciet materiaal wordt vergemakkelijkt door de ruime beschikbaarheid van onlineapparatuur; overwegende dat steeds meer kinderen en tieners het slachtoffer worden van digitaal kinderlokken (online grooming);

- G. overwegende dat mensenhandel in de EU nog steeds vooral seksuele uitbuiting tot doel heeft, dat echter in verschillende lidstaten melding is gemaakt van een toename van mensenhandel met het oog op arbeidsuitbuiting¹; overwegende dat het aantal vervolgingen en veroordelingen nog steeds klein is in verhouding tot het gemelde aantal slachtoffers; overwegende dat digitale technologieën, sociale media en internetdiensten belangrijke instrumenten zijn om slachtoffers van mensenhandel aan te werven;
- H. overwegende dat, volgens verslagen van het Europees Waarnemingscentrum voor drugs en drugsverslaving (EMCDDA) en Europol, de illegale drugsmarkt in de EU een geschatte detailhandelswaarde heeft van ongeveer 30 miljard EUR per jaar en dat de winsten van de illegale drugshandel een belangrijke bron van inkomsten vormen voor criminele organisaties, die gelieerd kunnen zijn aan andere illegale activiteiten en terrorisme; overwegende dat de illegale drugshandel een aanjager wordt van toenemend geweld en corruptie en verstrekkende negatieve gevolgen kan hebben voor de samenleving; overwegende dat het aantal drugsgerelateerde doden in Europa stabiel lijkt te zijn met meer dan 9 000 sterfgevallen per jaar² en drugsgebruik een belangrijk volksgezondheidsprobleem blijft;
- I. overwegende dat Europol de lidstaten in 2019 bleef voorzien van operationele analyses en procesbijdragen, alsook van proactieve ondersteuning van onderzoeken in belangrijke zaken met betrekking tot de drie gebieden die een continue dreiging vormen voor de interne veiligheid van de Unie, namelijk cybercriminaliteit, zware en georganiseerde criminaliteit en terrorisme;
- J. overwegende dat het Prümnetwerk in 2019 over meer dan 9,2 miljoen DNA-profielen beschikte voor vergelijking in de gegevensbanken van alle lidstaten, met meer dan 2,2 miljoen bevragingen van DNA-gegevens in dat jaar; overwegende dat er in 2019 bijna 400 000 zoekopdrachten naar vingerafdrukken en 10 000 geverifieerde treffers waren en meer dan 16 miljoen keer naar voertuigregistratiegegevens is gezocht³;
- K. overwegende dat de justitiële samenwerking in strafzaken een van de pijlers vormt van de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht van de Europese Unie en op het beginsel van de wederzijdse erkenning van rechterlijke uitspraken en beslissingen berust; overwegende dat wederzijdse erkenning gebaseerd moet zijn op wederzijds vertrouwen tussen de lidstaten; overwegende dat voor het onderzoek naar veel misdrijven elektronisch opgeslagen bewijsmateriaal (“elektronisch bewijsmateriaal”) vereist is;

¹ Werkdocument van de diensten van de Commissie bij het derde verslag over de vorderingen die zijn gemaakt op het gebied van de bestrijding van mensenhandel (2020), als vereist op grond van artikel 20 van Richtlijn 2011/36/EU inzake de voorkoming en bestrijding van mensenhandel en de bescherming van slachtoffers daarvan, blz. 3 (SWD(2020)0226).

² EMCDDA, European Drug Report 2020, Trends en Developments, september 2020, blz. 66.

³ Deloitte Consulting & Advisory CVBA, Study on the Feasibility of Improving Information Exchange under the Prüm decisions, mei 2020, blz. 7.

overwegende dat bevoegde autoriteiten dikwijls praktische moeilijkheden ondervinden bij het verkrijgen van de relevante gegevens van dienstverleners in grensoverschrijdende onderzoeken als gevolg van de ondoeltreffendheid van de bestaande instrumenten zoals overeenkomsten inzake wederzijdse rechtshulp en het Europees onderzoeksbevel; overwegende dat bestaande procedures lang kunnen duren en relevante gegevens vaak zijn gewist op het moment dat het verzoek de dienstverlener bereikt; overwegende dat de medewetgevers momenteel besprekingen voeren over een wetgevingspakket inzake elektronisch bewijsmateriaal;

- L. overwegende dat de tenuitvoerlegging van de richtlijn inzake procedurele waarborgen¹, die het eerlijk verloop van strafprocedures beoogt te waarborgen, te wensen overlaat, wat negatieve gevolgen heeft voor het wederzijds vertrouwen en de samenwerking tussen rechterlijke instanties;
- M. overwegende dat het HvJ-EU meerdere malen heeft geoordeeld dat algemene gegevensbewaring en grootschalige controle van elektronische communicatie of van reisgegevens niet in overeenstemming zijn met het Handvest van de grondrechten; overwegende dat het HvJ-EU in zijn arrest in de gevoegde zaken C-511/18, C-512/18 en C520/18 de jurisprudentie van Tele2 heeft bevestigd en heeft geconcludeerd dat alleen gerichte bewaring van gegevens beperkt tot specifieke personen of een specifiek geografisch gebied is toegestaan; overwegende dat het Hof echter ook heeft verduidelijkt dat IP-adressen die aan de bron van een communicatie zijn toegewezen, kunnen worden onderworpen aan een algemene en ongedifferentieerde bewaring om zware misdaad en ernstige bedreigingen voor de openbare veiligheid tegen te gaan, waarop strenge waarborgen van toepassing zijn;
- N. overwegende dat de tenuitvoerlegging van de richtlijn slachtofferrechten² te wensen overlaat, vooral als gevolg van een onvolledige en/of onjuiste omzetting³;
- O. overwegende dat de COVID-19-crisis tot een aanzienlijke toename van bepaalde misdrijven heeft geleid, zoals de productie en verspreiding online van beelden van seksueel misbruik van kinderen, met meldingen dat zulke misdrijven in sommige lidstaten naar schatting met 25 % zijn toegenomen; overwegende dat 70 tot 85 % van de misbruikte kinderen hun misbruiker kennen en dat de overgrote meerderheid slachtoffers zijn van mensen die zij vertrouwen; overwegende dat meldingen van huiselijk geweld, met name tegen vrouwen en kinderen, in deze periode aanzienlijk zijn toegenomen; overwegende dat de pandemie bewezen heeft een aanzienlijke impact te hebben op het landschap van zware en georganiseerde criminaliteit in heel Europa, op gebieden zoals cybercriminaliteit, namaak van goederen, fraude en georganiseerde diefstal⁴; overwegende dat door de crisis vertragingen ontstaan en de toegang tot de rechter, bijstand en ondersteuning wordt belemmerd en de omstandigheden in

¹ PB L 132 van 21.5.2016, blz. 1.

² PB L 315 van 14.11.2012, blz. 57.

³ Verslag van de Commissie van 11 mei 2020 over de tenuitvoerlegging van Richtlijn 2012/29/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 tot vaststelling van minimumnormen voor de rechten, de ondersteuning en de bescherming van slachtoffers van strafbare feiten, en ter vervanging van Kaderbesluit 2001/220/JBZ, blz. 9 (COM(2020)0188).

⁴ Europol, How COVID-19-related crime infected Europe during 2020, 12 november 2020.

gevangenissen verslechteren; overwegende dat de crisis de situatie van migranten heeft verslechterd, hen kwetsbaarder heeft gemaakt voor uitbuiting door criminelen en geleid heeft tot verlegging van smokkelroutes;

1. is ingenomen met de bekendmaking van de nieuwe EU-strategie voor de veiligheidsunie en benadrukt de noodzaak van een doeltreffende tenuitvoerlegging en evaluatie van de bestaande EU-wetgeving op dit gebied; is het eens met de Commissie dat wanneer lacunes in het regelgevings- en handhavingskader zijn vastgesteld, follow-up nodig is in de vorm van wetgevings- en niet-wetgevingsinitiatieven; benadrukt voorts dat maatregelen in het kader van de strategie voor de veiligheidsunie flexibel genoeg moeten zijn om te reageren op de voortdurend veranderende omstandigheden en op criminele organisaties die hun werkwijze veranderen;
2. benadrukt dat nieuwe wetgevingsvoorstellen vergezeld moeten gaan van grondige en alomvattende effectbeoordelingen, ook met betrekking tot de impact op de grondrechten en de risico's van discriminatie; benadrukt de cruciale rol van het Bureau van de Europese Unie voor de grondrechten (FRA) in het evalueren van de inachtneming van de grondrechten;
3. benadrukt dat terrorisme, ongeacht de aard ervan, gericht is op het bedreigen van democratische samenlevingen in Europa en op de Europese waarden; betreurt het grote aantal slachtoffers, met name van rechts-extremisme en van aanslagen van jihadisten, in de afgelopen jaren; benadrukt het belangrijke werk van rechtshandavingsinstanties waardoor veel aanslagen zijn verijdeld; stelt niettemin vast dat de terreurdreiging in de EU hoog blijft; dringt er bij de Commissie op aan te zorgen voor een volledige en snelle tenuitvoerlegging van Richtlijn (EU) 2017/541 inzake de bestrijding van terrorisme in alle lidstaten; is ingenomen met de nieuwe terrorismebestrijdingsagenda van de EU, die de Commissie op 9 december 2020 heeft gepubliceerd en waarin wordt gepleit voor een totaalaanpak, gebaseerd op bestaande werkzaamheden en op de nieuwe, in de mededeling aangekondigde initiatieven voor het anticiperen en reageren op, beschermen tegen en voorkomen van terreurdreigingen, die het gevolg zijn van verschillende factoren, waaronder de factoren die in de TE-SAT-verslagen van Europol worden genoemd; ; is van mening dat de daarin vervatte maatregelen en acties, in het bijzonder met betrekking tot coördinatie, geïntensiveerde samenwerking op nationaal, regionaal en lokaal niveau en informatie-uitwisseling tussen bevoegde autoriteiten van de lidstaten, met betrekking tot de financiering van terrorisme, het offline en online tegengaan van radicalisering, preventie en onderwijs, bestrijding van haatzaaiende uitlatingen, racisme en intolerantie, en bescherming, bijstand en ondersteuning van de slachtoffers van terrorisme, zullen helpen om in het vervolg doeltreffender het hoofd te bieden aan de terroristische dreiging;
4. verzoekt de Commissie en de lidstaten om een holistische aanpak voor het voorkomen en tegengaan van radicalisering te hanteren, waarin beleidslijnen op het gebied van veiligheid en onderwijs met sociale, culturele en antidiscriminatiemaatregelen worden gecombineerd en waarbij alle relevante belanghebbenden worden betrokken, met inbegrip van het netwerk voor voorlichting over radicalisering (RAN), en die initiatieven en activiteiten van basissamenlevingen, op gemeenschappen gericht politiewerk, integratie van taal en waarden en een leven lang leren omvat; herhaalt zijn oproep aan de Commissie om hiertoe doeltreffender gebruik te maken van EU-middelen en methoden voor het beoordelen van de doeltreffendheid van de programma's te ontwikkelen;

5. benadrukt dat onderwijs, met inbegrip van de ontwikkeling van vaardigheden als kritisch denken, digitale vaardigheden, en vaardigheden met betrekking tot onlineveiligheid, van cruciaal belang zijn voor de preventie op de middellange en lange termijn, alsook voor het terugdringen van radicalisering en het gevoel van politieke uitsluiting die leidt tot criminele activiteiten;
6. herhaalt dat terroristische inhoud online weliswaar niet de enige factor is, maar voor personen en met name jongeren, wel een katalysator is gebleken voor radicalisering, en dat sommige van hen terroristische misdrijven hebben gepleegd zoals omschreven in Richtlijn (EU) 2017/541; is van mening dat de bestrijding van sociale ongelijkheid cruciaal is om de onderliggende oorzaken van radicalisering aan te pakken; benadrukt de noodzaak om terroristische online-inhoud snel op te sporen en geheel te verwijderen op basis van duidelijke wettelijke bepalingen, met inbegrip van menselijke controle en passende en robuuste waarborgen om ervoor te zorgen dat grondrechten en grondwettelijke normen volledig in acht worden genomen; onderstreept dat, hoewel er in dit opzicht vooruitgang is geboekt, ondernemingen zich veel meer moeten inspannen op dit gebied; verzoekt om de invoering van transparante mechanismen waarmee terroristische online-inhoud snel vastgesteld en gemeld kan worden en waarmee EU-burgers dergelijke inhoud kunnen signaleren; ziet het voorstel voor een verordening ter voorkoming van de verspreiding van terroristische online-inhoud¹, waarover het Parlement en de Raad onlangs overeenstemming hebben bereikt, in dit verband als een belangrijk instrument en wenst dat tot de volledige tenuitvoerlegging van de verordening wordt overgegaan, zodra deze van toepassing wordt; benadrukt de noodzaak om de capaciteit van de EU-eenheid voor de melding van internetuitingen van Europol (EU IRU) te versterken;
7. herinnert eraan dat de vrijheid van godsdienst en de vrijheid van meningsuiting grondrechten zijn, verankerd in de artikelen 10 en 11 van het Handvest van de grondrechten; verzoekt de EU en haar lidstaten deze grondrechten te eerbiedigen in het licht van de recente religieus gemotiveerde terroristische aanslagen;
8. is ingenomen met de door de Commissie aangekondigde agenda voor de bestrijding van de georganiseerde misdaad; herhaalt zijn eerdere verzoeken om herziening van Kaderbesluit 2008/841/JBZ van de Raad van 24 oktober 2008 ter bestrijding van georganiseerde criminaliteit² en wijst nogmaals op de noodzaak van een gemeenschappelijke definitie van georganiseerde criminaliteit; is van mening dat in die gemeenschappelijke definitie rekening moet worden gehouden met het gebruik van geweld, corruptie of intimidatie door criminele organisaties om de controle over economische activiteiten of overheidsopdrachten te verkrijgen, of om het democratische proces te beïnvloeden; is van mening dat criminele organisaties doeltreffender kunnen worden opgerold door hen de winsten uit misdaad te ontnemen; benadrukt in dit verband de noodzaak van verdere maatregelen betreffende de bevrozing en confiscatie van vermogensbestanddelen, met inbegrip van vermogensbestanddelen zonder veroordeling, en verzoekt de lidstaten in dit verband intensiever te gaan samenwerken en meer informatie uit te wisselen; merkt op dat opkomende criminele activiteiten zoals milieudelicten, georganiseerde diefstal of de handel in culturele goederen niet over het hoofd mogen worden gezien, aangezien die de financiering van andere criminele

¹ COM(2018)0640.

² PB L 300 van 11.11.2008, blz. 42.

activiteiten mogelijk maken;

9. is ingenomen met de Mededeling van de Commissie van 7 mei 2020 inzake een actieplan voor een alomvattend EU-beleid voor de preventie van witwassen en financieren van terrorisme, waarin verdere verbeteringen in de respons van de EU op deze misdrijven worden uiteengezet, met name op het gebied van handhaving en tenuitvoerlegging van de bestaande wetgeving; herhaalt dat er beter moet worden samengewerkt tussen de administratieve, justitiële en rechtshandhavingsautoriteiten binnen de EU en in het bijzonder tussen de financiële-inlichtingeneenheden van de lidstaten middels FIU.net; is van mening dat de zichtbaarheid van bestaande samenwerkingsmodellen op het gebied van veiligheid, zoals het Europees multidisciplinair platform tegen criminaliteitsdreiging (Empact), moet worden vergroot; is van mening dat de EU het voortouw moet nemen in de broodnodige hervormingen van de Financiële-actiegroep (FAFT); vindt dat de antiwitwasrichtlijn grondig moet worden geëvalueerd en, indien nodig, herzien;
10. herhaalt zijn oproep aan de EU-instellingen en de lidstaten om systemische corruptie krachtig te bestrijden en effectieve instrumenten te ontwikkelen voor de preventie, bestrijding en bestraffing van corruptie en voor de strijd tegen fraude, alsmede voor de periodieke controle op de besteding van overheidsmiddelen; verzoekt de Commissie daarom haar jaarlijkse monitoring en verslaglegging op het gebied van corruptiebestrijding onmiddellijk te hervatten, die alle lidstaten en de instellingen, organen en instanties van de EU moet omvatten; beklemtoont daarom dat de EU-financiering uit de nieuwe MFK en het herstelplan effectief moet worden beschermd tegen corruptie en fraude door georganiseerde misdaadgroepen;
11. herinnert eraan dat lidstaten met burgerschaps- en verblijfsregelingen voor investeerders dikwijls corruptie en witwassen in de hand werken en zo de Unie aan veiligheidsrisico's blootstellen; is ingenomen met de inbreukprocedures die de Commissie¹ in dit verband heeft ingeleid; dringt er nogmaals bij de Commissie op aan haar initiatiefrecht ten volle te benutten en een wetgevingsvoorstel in te dienen om deze regelingen te verbieden of aan banden te leggen;
12. benadrukt dat er op het niveau van de Unie en de lidstaten meer inspanningen moeten worden geleverd om het toenemende verschijnsel van online en offline seksueel misbruik van kinderen aan te pakken, met inbegrip van maatregelen om seksueel misbruik van kinderen te voorkomen, op te sporen en te melden, om materiaal van seksueel misbruik van kinderen van het internet te halen en het onderzoek naar en de vervolging van daarmee samenhangende strafbare feiten te verbeteren; neemt nota van de Mededeling van de Commissie van 24 juli 2020 inzake een EU-strategie voor een doeltreffendere bestrijding van seksueel misbruik van kinderen; neemt voorts kennis van het voornemen van de Commissie om voor juni 2021 een nieuw alomvattend wetgevingsvoorstel in te dienen op grond waarvan dienstverleners online seksueel misbruik van kinderen moeten opsporen en melden; verwacht dat dit voorstel volledig in overeenstemming zal zijn met de grondrechten en van een grondige effectbeoordeling vergezeld zal gaan;

¹ Inbreukprocedures tegen Cyprus en Malta van 20 oktober 2020 met betrekking tot hun burgerschapsregelingen voor investeerders, ook wel “gouden paspoort”-regelingen genoemd.

13. benadrukt dat deze maatregelen moeten worden aangevuld met een publieke voorlichtingscampagne die is ontworpen in samenwerking met alle relevante belanghebbenden, waaronder kinderrechtenorganisaties, en die kinderen, hun ouders en leerkrachten informeert over onlinegevaar; dringt aan op een betere bescherming van kinderen op het internet, onder meer waar het hun persoonsgegevens en privacy betreft, en verzoekt de lidstaten bestaande netwerken en campagnes die op dit gebied actief zijn, te ondersteunen;
14. vraagt de lidstaten Richtlijn 2011/93/EU volledig ten uitvoer te leggen en passende personele en financiële middelen ter beschikking te stellen om de richtlijn met spoed volledig toe te passen; betreurt het feit dat het wetboek van strafrecht in verschillende lidstaten voorziet in zeer lichte sancties voor seksuele handelingen met een kind, die geen doeltreffend afschrikwekkend effect hebben¹; verzoekt de lidstaten deze sancties opnieuw tegen het licht te houden en de nodige wetswijzigingen door te voeren om hun wetboek snel in overeenstemming te brengen met de bepalingen van Richtlijn 2011/93/EU; dringt er bij de Commissie op aan te beoordelen of deze richtlijn moet worden aangescherpt door het opnemen van bepalingen ter bescherming en ondersteuning van slachtoffers, alsook ter voorkoming van deze misdrijven;
15. herinnert de Commissie aan zijn oproep tot de benoeming van een EU-vertegenwoordiger voor kinderrechten die als aanspreekpunt moet fungeren voor alle EU-aangelegenheden en -beleidsterreinen met betrekking tot kinderen; is ingenomen met het besluit van de Commissie om in de EU-strategie van 24 juli 2020 voor een doeltreffendere bestrijding van seksueel misbruik van kinderen de oprichting op te nemen van een Europees centrum ter voorkoming en bestrijding van seksueel misbruik van kinderen, zoals het Parlement bepleitte in zijn resolutie van 26 november 2019 over kinderrechten, als centraal aanspreekpunt voor een gedeelde en gecoördineerde Europese aanpak die onder meer bestaat uit rechtshandhaving, preventie en bijstand aan kinderen die het slachtoffer zijn van seksueel misbruik;
16. benadrukt dat eind-tot-eindversleuteling bijdraagt tot de privacy van burgers, waaronder de bescherming van kinderen op het internet, en tot de veiligheid van IT-systemen, en absoluut noodzakelijk is voor onder meer onderzoeksjournalisten en klokkenluiders om misstanden te melden; wijst erop dat achterdeuren de sterkte en efficiëntie van versleuteling ernstig kunnen aantasten, en kunnen worden misbruikt door criminelen en overheidsactoren van buiten de EU die onze maatschappij willen destabiliseren; wijst op het feit dat criminelen zich snel aanpassen aan nieuwe ontwikkelingen en opkomende technologieën inzetten voor illegale doeleinden; verzoekt de lidstaten en het Agentschap van de Europese Unie voor opleiding op het gebied van rechtshandhaving (Cepol) derhalve hoogwaardige opleidingen op relevante gebieden aan te bieden aan de rechtshandavingsinstanties; verzoekt de Commissie te beoordelen of er een regelgevingsoplossing kan worden gevonden om legale en gerichte toegang van rechtshandavingsinstanties tot de nodige gegevens mogelijk te maken, waarbij de grondrechten in acht genomen worden;
17. benadrukt dat desinformatie, met name wanneer die worden versterkt door nieuwe

¹ Verslag van de Commissie van 16 december 2016 waarin wordt beoordeeld in hoeverre de lidstaten de nodige maatregelen hebben genomen om te voldoen aan Richtlijn 2011/93/EU van 13 december 2011 ter bestrijding van seksueel misbruik en seksuele uitbuiting van kinderen en kinderpornografie, blz. 8 (COM(2016)0871).

technologieën zoals artificiële intelligentie en deepfakes, en ongeacht of die door overheids- of niet-overheidsactoren in de wereld wordt gebracht, een ernstige bedreiging voor onze democratie en veiligheid kan vormen; verzoekt de Commissie de bestrijding van desinformatie tot een centrale pijler van onze strategie voor de veiligheidsunie te maken, onder meer door adequate financiering toe te wijzen; neemt kennis van het actieplan voor Europese democratie, dat het probleem van desinformatie als een potentiële bedreiging voor de interne veiligheid aanpakt; herinnert aan het belang van voorlichtingscampagnes om burgers te informeren over het feit dat dergelijke desinformatietechnieken worden gebruikt;

18. erkent dat het tegengaan van hybride dreigingen die erop gericht zijn de sociale samenhang te verzwakken en het vertrouwen in de instellingen te ondermijnen, alsook het versterken van de weerbaarheid van de EU een belangrijk onderdeel van de EU-strategie voor de veiligheidsunie vormen; benadrukt in dit verband de noodzaak van nauwere samenwerking tussen de lidstaten en betere coördinatie tussen alle actoren op EU-niveau, om deze dreigingen het hoofd te bieden; is ingenomen met de belangrijke maatregelen die de Commissie heeft genomen ter bestrijding van hybride dreigingen, en benadrukt dat hybride overwegingen in bredere beleidsvorming moeten worden geïntegreerd;
19. benadrukt dat nieuwe en zich ontwikkelende technologieën alle aspecten van veiligheid doordringen en nieuwe uitdagingen en dreigingen op het gebied van veiligheid met zich meebrengen; benadrukt het belang van beveiligde kritieke infrastructuur, met inbegrip van digitale en communicatie-infrastructuur; verzoekt de Commissie proactief plannen te maken voor het onderzoeken, ontwikkelen en uitrollen van nieuwe technologieën om de interne veiligheid van de EU te waarborgen, met volledige inachtneming van de grondrechten en de Europese waarden; beklemtoont dat de EU geen technologieën mag financieren die de grondrechten schenden;
20. benadrukt dat de 5G-infrastructuur een strategisch onderdeel is van de toekomstige Europese veiligheid en een belangrijk onderdeel van de Europese strategische weerbaarheid; verzoekt de Commissie een plan op te stellen voor de opbouw van Europese 5G, met inbegrip van financiering voor de ontwikkeling daarvan in Europa, en een plan voor de geleidelijke afbouw en vervanging van 5G-technologie uit derde landen die de grondrechten en de Europese waarden niet in acht nemen;
21. merkt op dat georganiseerde criminele smokkel vaak verweven is met andere vormen van georganiseerde criminaliteit; verwacht dat in het EU-actieplan tegen migrantensmokkel 2021-2025 maatregelen worden voorgesteld met het oog op meer capaciteit om netwerken van criminele mensensmokkel te voorkomen, te identificeren, te onderzoeken en te vervolgen; is van mening dat een van de voornaamste aspecten van het actieplan moet bestaan uit het aanpakken van socialemedia- en onlineberichtenplatforms die smokkelaars gebruiken om hun diensten aan te bieden en klanten te werven; is van mening dat er bijzondere aandacht moet worden besteed aan niet-begeleide minderjarigen die langs de migratieroutes op weg naar en binnen de EU een uiterst kwetsbare groep vormen en aan verschillende risico's blootstaan, zoals geweld, misbruik en uitbuiting¹; neemt kennis van de rol van EU-agentschappen en -entiteiten, met name het Europees Centrum tegen migrantensmokkel (EMSC) van Europol; verzoekt de lidstaten het internationale recht na te leven bij de humanitaire

¹ European Migrant Smuggling Centre (Europol), Fourth Annual Activity Report – 2020.

hulp aan personen in nood op zee overeenkomstig de richtsnoeren van de Commissie uit 2020;

22. is verheugd over de vaststelling van het EU-actieplan 2020-2025 inzake illegale vuurwapenhandel dat echte indicatoren en bepalingen inzake verslaglegging bevat, de partners in Zuidoost-Europa (Westelijke Balkan, Moldavië en Oekraïne) bestrijkt, en een intensievere samenwerking met de landen in het Midden-Oosten en Noord-Afrika voorstaat; is verheugd over het voornemen van de Commissie om gegevens over in beslag genomen vuurwapens op stelselmatige en geharmoniseerde wijze te verzamelen;
23. dringt aan op de snelle uitvoering van de voorbereidende actie die het Parlement heeft voorgesteld inzake efficiënte monitoring van het darknet op EU-niveau en verzoekt de lidstaten en de Commissie andere maatregelen te bestuderen ter voorkoming van illegale vuurwapenhandel op het darknet;
24. is ingenomen met het voorstel van de Commissie om, middels de goedkeuring van de EU-agenda inzake drugs voor de komende vijf jaar, te bevestigen dat de Unie en de lidstaten vastbesloten zijn de gezondheid en veiligheid van de burger te beschermen tegen drugsgerelateerde dreigingen; is van oordeel dat de Unie in haar drugsbeleid een geïntegreerde, evenwichtige, multidisciplinaire en op feiten en mensenrechten gebaseerde aanpak moet blijven volgen en dat dit beleid nauwgezet moet zijn afgestemd op het externe optreden van de Unie; dringt erop aan dat de Unie bij haar optreden op het gebied van illegale drugs evenveel aandacht en middelen moet besteden aan de aanbod- als aan de vraagzijde van het verschijnsel, en roept op tot meer aandacht voor preventie in het EU-actieplan, onder meer in de vorm van speciaal op kinderen en jongeren gerichte voorlichtingscampagnes;
25. ondersteunt de deelname van het maatschappelijk middenveld en andere relevante belanghebbenden aan de lopende discussie over de mededeling van de Commissie over de EU-agenda en het EU-actieplan inzake drugs voor 2021-2025; is van mening dat de Unie en de lidstaten zoveel mogelijk belanghebbenden moeten betrekken bij hun respons op drugsgerelateerde problemen, met inbegrip van drugsgebruikers; verzoekt het mandaat van het EMCDDA uit te breiden zodat alle verslavingen hieronder vallen;
26. neemt kennis van het wetgevingsvoorstel van de Commissie van 9 december 2020¹, dat erop gericht is om enerzijds, binnen de opdracht en de taken van Europol zoals neergelegd in het Verdrag, het mandaat van het agentschap te versterken, zodat het zijn rol als knooppunt voor informatie-uitwisseling over rechtshandhaving en samenwerking in de strijd tegen terrorisme en zware en georganiseerde criminaliteit in de EU beter kan vervullen, en anderzijds Europol de relevante instrumenten te bieden om doeltreffender samen te werken met alle relevante partners; benadrukt dat dergelijke veranderingen gepaard moeten gaan met een grotere politieke verantwoordingsplicht alsook meer justitieel en parlementair toezicht, waarbij sterk de nadruk ligt op verantwoordingsplicht, transparantie en eerbiediging van de grondrechten; beklemtoont dat bij de herziening van het mandaat van Europol ervoor moet worden gezorgd dat de

¹ Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EU) 2016/794, wat betreft de samenwerking van Europol met particuliere partijen, de verwerking van persoonsgegevens door Europol in strafrechtelijke onderzoeken en de rol van Europol op het gebied van onderzoek en innovatie (COM(2020)0796).

regeling voor gegevensbescherming van het agentschap volledig in overeenstemming is met Verordening (EU) 2018/1725¹; verlangt dat devaluatie van het huidige rechtskader voor het mandaat van Europol wordt gepresenteerd, zoals bepaald in artikel 68 van de huidige Europol-verordening;

27. neemt kennis van de mogelijke modernisering van het wetgevingskader van de Prüm-besluiten; erkent de tekortkomingen en mogelijke verbeteringen die door verschillende deskundigen zijn vastgesteld en die onder meer aan onvoldoende gegevenskwaliteit worden geweten; herinnert aan het belang van openbaar beschikbare en nauwkeurige gegevens over het gebruik van Prüm, en verzoekt de Commissie deze gegevens van alle deelnemende lidstaten te verzamelen om het huidige Prüm-kader naar behoren te kunnen evalueren en zinvolle democratische controle mogelijk te maken; verlangt dat in dergelijke nieuwe voorstellen de verplichting voor lidstaten wordt opgenomen om deze gegevens aan de Commissie te verstrekken, en dat deze gegevens worden gebruikt ten behoeve van periodieke en openbaar beschikbare evaluatieverslagen; verlangt voorts dat het voorstel vergezeld gaat van een grondige effectbeoordeling met betrekking tot de gevolgen voor de grondrechten, waaruit moet blijken of de automatische uitwisseling van gegevens meerwaarde biedt en of er aanvullende categorieën biometrische gegevens nodig zijn; benadrukt dat elke nieuwe oplossing de beginselen van noodzakelijkheid en evenredigheid, alsook het EU-acquis inzake gegevensbescherming in acht moet nemen en solide waarborgen voor de bescherming van de grondrechten moet bieden;
28. benadrukt dat de richtlijn betreffende op voorhand af te geven passagiersgegevens (API-richtlijn)² een bijdrage heeft geleverd aan het verhogen van de doeltreffendheid van grenscontroles en het identificeren van personen die een bedreiging voor de veiligheid vormen; neemt kennis van het voornemen van de Commissie om een nieuwe versie van de API-richtlijn voor te stellen teneinde deze in overeenstemming te brengen met de bepalingen van het Verdrag van Lissabon en het acquis inzake gegevensbescherming; verwacht dat deze herziening vergezeld zal gaan van een grondige effectbeoordeling, ook met betrekking tot de gevolgen voor de grondrechten;
29. herinnert eraan dat de afgelopen jaren verschillende EU-wetgevingsinitiatieven zijn voltooid om criminelen aan de buitengrenzen op te sporen en de politieke samenwerking efficiënter te maken met als doel bij te dragen aan een hoog niveau van veiligheid in de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht van de Unie; herinnert er voorts aan dat deze initiatieven onder meer een nieuwe architectuur van EU-informatiesystemen en de interoperabiliteit daarvan behelzen, en dat de aandacht thans moet worden gericht op de tijdige tenuitvoerlegging van die initiatieven, met volledige eerbiediging van de grondrechten;
30. benadrukt dat voldoende capaciteit voor informatieverwerking door rechtshandhavers een wezenlijk onderdeel van de hele keten van veiligheidsinspanningen in de Unie in haar geheel vormt; wijst erop dat onvoldoende capaciteit in een of meer lidstaten de effectiviteit van het EU-veiligheidsbeleid ernstig vermindert; verzoekt de Commissie haar bevoegdheden ten volle te benutten om ervoor te zorgen dat er in de lidstaten

¹ PB L 295 van 21.11.2018, blz. 39.

² Richtlijn 2004/82/EG van de Raad van 29 april 2004 betreffende de verplichting voor vervoerders om passagiersgegevens door te geven (PB L 261 van 6.8.2004, blz. 24).

voldoende capaciteit voor informatieverwerking aanwezig is;

31. onderkent het werk van Eurojust in de vorm van ondersteuning en coördinatie van de werkzaamheden van de nationale justitiële autoriteiten bij het onderzoeken en vervolgen van grensoverschrijdende criminaliteit; dringt aan op meer inspanningen om het wederzijdse vertrouwen tussen de justitiële autoriteiten te bevorderen, onder meer in de vorm van de doeltreffende uitvoering van de richtlijnen betreffende de routekaart ter versterking van de procedurele rechten, en de informatie-uitwisseling en communicatie binnen de justitiële sector in de Europese Unie te vergemakkelijken; benadrukt dat de digitalisering op het gebied van gerechtelijke samenwerking een achterstand heeft; verzoekt de Commissie en de lidstaten de justitiële autoriteiten van financiële steun te voorzien om adequate analytische normen en passende digitale hulpmiddelen te verzekeren, die hun samenwerking vergemakkelijken en versnellen en de veilige uitwisseling en samenvoeging van gegevens mogelijk maken; is ingenomen met de mededeling van de Commissie van 2 december 2020 over de digitalisering van justitie in de EU en met het voorstel voor een verordening betreffende een geautomatiseerd communicatiesysteem in grensoverschrijdende civiele en strafrechtelijke procedures (e-CODEX-systeem);
32. wijst erop dat de justitiële samenwerking tussen de lidstaten en de wederzijdse erkenning van rechterlijke beslissingen en vonnissen moeten worden verbeterd, onder meer door van de instrumenten voor justitiële samenwerking in strafzaken tijdig en correct gebruik te maken; stelt vast dat bepaalde ontwikkelingen ten aanzien van de toestand van de rechtsstaat in verschillende lidstaten een dergelijke informatie-uitwisseling, alsook politieke en justitiële samenwerking in het algemeen, bemoeilijken; wijst er in dit verband op dat er voor wederzijds vertrouwen een gemeenschappelijk begrip moet zijn van de in artikel 2 VEU verankerde Europese waarden, met inbegrip van rechtsstatelijkheid, waarvan de onafhankelijkheid van de rechterlijke macht en de bestrijding van corruptie essentiële onderdelen zijn;
33. dringt nogmaals aan op verdere maatregelen om de opleiding van rechtshandhavers over strategieën ter bestrijding van racisme en discriminatie te versterken en om raciale en etnische profilering en geweld te voorkomen, vast te stellen en te verbieden; verzoekt de lidstaten hierin te investeren en samen te werken met Cefpol en het Europees netwerk voor justitiële opleiding; beklemtoont dat er nog steeds behoefte is aan opleiding over trends in radicalisering, terrorisme en witwassen;
34. is ingenomen met de instelling van het Europees Openbaar Ministerie (EOM); roept op de onafhankelijkheid en effectieve werking ervan in nationale gerechtelijke procedures te waarborgen; is bezorgd over de aanzienlijke omissie van de Commissie om geen rekening te houden met de rol van het EOM bij de versterking van onze Veiligheidsunie; verzoekt om een evaluatie van een mogelijke uitbreiding van het mandaat van het EOM overeenkomstig artikel 83 VWEU, zodra het EOM volledig operationeel is;
35. vraagt de lidstaten toe te zien op de volledige en correcte tenuitvoerlegging van de richtlijn slachtofferrechten en andere EU-regelgeving in dat verband; is ingenomen met de goedkeuring van de strategie inzake slachtofferrechten en het creëren van de functie van coördinator voor slachtofferrechten in de Commissie; pleit er nogmaals voor om speciale aandacht te besteden aan kwetsbare slachtoffers en de mogelijkheid slachtoffers schadeloos te stellen door middel van de in beslag genomen en geconfisqueerde

hulpmiddelen en de opbrengsten van strafbare feiten; herhaalt zijn verzoek om duurzame financiering teneinde de diensten voor slachtofferhulp te waarborgen;

36. herinnert er nogmaals aan dat er behoefte is aan doeltreffende bescherming van en bijstand aan kwetsbare slachtoffers van mensenhandel, met inbegrip van hun maatschappelijke re-integratie, waarbij bijzondere aandacht wordt besteed aan niet-begeleide minderjarigen; wijst erop dat het rechtshandhavingspersoneel moet worden opgeleid over de psychologische aspecten van mensenhandel en dat er behoefte is aan een gender- en kindvriendelijke benadering die de antidiscriminatiewetgeving in acht neemt;
37. benadrukt dat gendergelijkheid van cruciaal belang is bij de bestrijding van radicalisering, de vermindering van huiselijk geweld, en om seksueel misbruik en kindermisbruik te voorkomen; verzoekt de Commissie maatregelen te nemen ter ondersteuning van gendergelijkheid als belangrijk preventiecomponent in haar veiligheidsstrategie roept de Raad op om de overbruggingsclausule te activeren door een unaniem besluit vast te stellen waarbij geweld tegen vrouwen en meisjes en andere vormen van gendergerelateerd geweld (met inbegrip van cybergeweld) wordt erkend als een van de vormen van criminaliteit die worden omschreven in artikel 83, lid 1, VWEU; verzoekt de Commissie en de lidstaten om van de strijd tegen huiselijk geweld een prioriteit te maken door te voorzien in ondersteunende diensten, oprichting van gespecialiseerde rechtshandhavingseenheden en vervolging van deze misdrijven; vraagt de Commissie en de lidstaten om hierover actuele gegevens te verstrekken; verzoekt de EU en de lidstaten het Verdrag van Istanbul te ratificeren;
38. betreurt het dat de lidstaten de EU-veiligheidsmaatregelen systematisch onvolledig en te laat ten uitvoer leggen; is van mening dat veiligheidsmaatregelen niet alleen naar de letter van de wet, maar ook naar de geest ervan moeten worden toegepast; merkt op dat als veiligheidsmaatregelen systematisch onvolledig en te laat ten uitvoer worden gelegd, zij nutteloos dreigen te zijn, wellicht niet tot meer veiligheid leiden en bijgevolg niet voldoen aan de eisen van noodzakelijkheid en evenredigheid; roept de Commissie op om onmiddellijk na het verstrijken van de omzettingstermijnen of na het vaststellen van een inbreuk een inbreukprocedure in te leiden;
39. onderstreept het belang om de effectiviteit van bestaande EU-veiligheidsmaatregelen aan te tonen; wijst erop dat de mate waarin een beperking van de grondrechten als noodzakelijk en evenredig kan worden beschouwd, afhangt van de effectiviteit van die beleidsmaatregelen en dat die effectiviteit moet worden bewezen aan de hand van algemeen beschikbaar kwantitatief en kwalitatief bewijsmateriaal; betreurt het dat de Commissie tot nu toe alleen anekdotisch bewijs over de veiligheidsmaatregelen ter beschikking heeft gesteld, maar geen kwantitatief bewijs;
40. verzoekt de Commissie om de bestaande beleidsmaatregelen en overeenkomsten inzake veiligheid geregeld te evalueren en deze, waar nodig, in overeenstemming te brengen met de jurisprudentie van het HvJ-EU; is van mening dat de PNR-overeenkomsten met de Verenigde Staten en Australië dringend moeten worden gewijzigd zodat zij in overeenstemming is met de jurisprudentie van het HvJ-EU, en acht de weigering van de Commissie om hiervoor stappen te ondernemen een ernstige nalatigheid;
41. is bezorgd over de uitbesteding van bepaalde activiteiten van rechtshandavingsinstanties aan de particuliere sector, en dringt aan op beter toezicht op

eventuele publiek-private samenwerking op het gebied van veiligheid; betreurt het dat de EU-financiering voor particuliere ondernemingen die (delen van) veiligheidssystemen opzetten, onvoldoende transparant is;

42. maakt zich grote zorgen dat de EU-agentschappen die actief zijn op het gebied van justitie en binnenlandse zaken (JBZ) te weinig middelen krijgen om hun mandaat volledig te kunnen waarmaken; verzoekt de Commissie ervoor te zorgen dat de Europese agentschappen en organen op het gebied van justitie en binnenlandse zaken over voldoende personele en financiële middelen beschikken zodat de EU de doelstellingen van de strategie voor de veiligheidsunie kan verwezenlijken;
43. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.